

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2022 m. balandžio 28 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Godos Ambrasaitės-Balynienės, Antano Simiškio (kolegijos pirmininkas ir pranešėjas) ir Donato Šerno,

teismo posėdyje kasacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal atsakovo L. B., Ž. B., M. G., L. G., E. T., E. T., A. U., A. U. kasacinį skundą dėl Kauno apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. birželio 15 d. sprendimo peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal ieškovės A. B. ieškinį atsakovams L. B., Ž. B., M. G., L. G., E. T., E. T., A. U., A. U. dėl žalos atlyginimo, išvadą teikianti institucija Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos.

Teisėjų kolegija

nustatė:

I. Ginčo esmė

1. Kasacinėje byloje sprendžiama dėl proceso teisės normų, reglamentuojančių įrodinėjimą ir įrodymų vertinimą, aiškinimo ir taikymo.
2. Ieškovė prašė priteisti solidariai iš atsakovų 2549,27 Eur žalos atlyginimą, 5 procentų dydžio palūkanas už priteistą sumą nuo bylos iškėlimo teisme iki teismo sprendimo visiško įvykdymo, bylinėjimosi išlaidų atlyginimą.
3. Ieškovė nurodė, kad 2019 m. spalio 27 d. atvykusi prie jai priklausančiame sklype statomo namo, esančio (duomenys neskelbtini), pastebėjo, jog yra apgadinti namo garažo vartai, ant kurių matėsi įlenkimai, bei terasos atraminės sienos skardinė danga. Ieškovei kaimynas V. S. sakė, kad prie statomo ieškovės namo matė žaidžiančius mažamečius vaikus, kurie galimai akmenimis apmėtė ieškovės turtą. Ieškovė 2019 m. spalio 27 d. dėl sugadinimų pateikė pareiškimą policijai. Buvo nustatyta, kad akmenis į statomo namo garažo vartus bei terasą mėtė ir tokiais veiksmais juos apgadino nepilnamečiai M. B., L. G., O. T. ir P. U.. 2019 m. lapkričio 5 d. atsisakyta pradėti ikiteisminį tyrimą, nes nusikalstamą veiką padarę asmenys dėl savo amžiaus negali būti traukiami baudžiamajon atsakomybėn. Žalą padarę asmenys yra nepilnamečiai vaikai ir negali būti civilinės atsakomybės subjektai, todėl už nepilnamečių iki 14 metų padarytą žalą atsako jų tėvai.
4. Ieškovės teigimu, neteisėti veiksmai ir kaltė pasireiškė tuo, jog buvo nustatyta, kad mažamečiai vaikai įvykdė nusikalstamą veiką, nurodytą Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 187 straipsnio 3 dalyje. Dėl neteisėtų mažamečių veiksmų ieškovė patyrė turtingą žalą, ją vertina 2549,27 Eur suma. Tarp mažamečių neteisėtų veiksmų ir atsiradusios žalos egzistuoja priežastinis ryšys. Tokiu būdu yra įvykdytos visos sąlygos deliktinei civilinei atsakomybei kilti.
5. Ieškovė nurodė, kad už iki sugadinimo įsigytus vartus, mechanizmus bei atliktus montavimo darbus ji mokėjo 2300 Eur. Sugadintas turtas nebuvo draustas. Ieškovė gavo UAB „Langvarta“ komercinį pasiūlymą, kad 3 vartų segmentai ir jų pakeitimas kainuotų 1800 Eur. Vieno segmento kaina – 535 Eur, o buvo apgadinti 3 vartų segmentai. UAB „Stogresta“ apskaičiavo, kad dvi skardos bei jų pristatymas kainuotų 265,27 Eur. UAB „Medinis karkasas“ ieškovei nurodė, kad 2 skardų keitimas kainuotų 484 Eur. Taigi, iš viso už skardas ir jų keitimą mokėtina 749,27 Eur suma. Tokiu būdu ieškovė patyrė 2549,27 Eur (1800 + 749,27) nuostolių.

II. Pirmosios ir apeliacinės instancijos teismų procesinių sprendimų esmė

6. Kauno apylinkės teismas 2020 m. gruodžio 30 d. sprendimu ieškinį atmetė.
7. Teismas konstatavo, kad ieškovė leistinis įrodinėjimo priemonėmis neįrodė atsakovų civilinei deliktinei atsakomybei kilti būtinųjų sąlygų – neteisėtų veiksmų buvimo (t. y. neįrodė aplinkybės, kad būtent atsakovų mažamečiai vaikai nurodytu laikotarpiu savo veiksmais sugadino ieškovei nuosavybės teise priklausančią turtą), kaltės ir priežastinio ryšio.
8. Teismas nustatė, kad ieškovės įrodinėta aplinkybė dėl nepilnamečių vaikų padarytos žalos yra iš esmės paremta prielaidomis – byloje nėra tiesioginių įrodymų, pagrindžiančių būtent atsakovų nepilnamečių vaikų atliktus veiksmus, taip pat nėra pakankamai kitų objektyvių duomenų, kurie leistų padaryti išvadą, kad labiau tikėtina buvus ieškovės įrodinėtus nepilnamečių vaikų neteisėtus veiksmus nei jų nebuvus. Ši išvada grindžiama tuo, kad:
 - 8.1. apie įvykį ieškovė sužinojo iš liudytojo, kuris pats nematė vaikų, mėtančių akmenis į ieškovės namų valdą;
 - 8.2. ieškovės sklype įvykio metu vyko statybos, o teritorija nebuvo aptverta; taigi, turtas galėjo būti apgadintas ir kitų asmenų;
 - 8.3. Kauno apskrities vyriausiojo policijos komisariato Kauno rajono policijos komisariato surinkta duomenų patikslinimo medžiaga (nepradėjus ikiteisminio tyrimo) apie įvykio aplinkybes, paremta išskirtinai mažamečių vaikų tyrėjui teiktais paaiškinimais, neginčijamai nepatvirtina fakto, kad ieškovės turtą sugadino būtent atsakovų vaikai. Tyrėjo bendravimas su vaikais savo esme atitiko mažamečių vaikų apklausą, kuri buvo organizuota netinkamai, nes:
 - 8.3.1. tyrėjas nesilaikė rekomendacijų vengti detaliai apklausti nepilnamečius;
 - 8.3.2. neužtikrintos visos Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso (toliau – **BPK**) 186 straipsnyje nustatytos būtinios vaiko apklausos sąlygos, kaip antai vaikai buvo apklausti policijos įstaigoje (tam nepritaikytoje tarnybinėje patalpoje), nedalyvaujant vaiko teisių specialistams ir nedarant vaizdo bei garso įrašo, neišsiaiškinta mažamečių vaikų socialinė ir psichologinė

branda, o tai galimai nulėmė ne tik atsakovų vaikų prastą psichologinę būseną, bet ir galimai neteisingos (iškreiptos) informacijos pateikimą.

- 8.4. Kauno apskrities vyriausiojo policijos komisariato Kauno rajono policijos komisariato sprendimai priimti nepatikrinus ir nepaneigus vaikų paaiškinimuose esančių prieštaravimų. Patys sprendimai taip pat prieštaringi – priimančiam nutarimui atsakyti pradėti išteisinio tyrimą nebuvo nustatyta, kad A. B. sugadino svetimą turtą, tačiau vėliau priimtame nutarime dėl administracinio nusižengimo bylos teisenos nutraukimo (nepradėjimo) nurodyta visiškai priešinga aplinkybė, t. y. kad šis mažametis vaikas savo veiksmais prisidėjo prie žalos padarymo.
9. Teismas vertino, kad ieškovės pateikti rašytiniai įrodymai dėl žalos dydžio pagrįstumo taip pat nėra pakankamai informatyvūs, juose pateikta informacija yra netiksli ir kelianti abejonių dėl sąsajumo su ginčo dalyku.
10. Kauno apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, išnaginėjusi civilinę bylą pagal ieškovės apeliacinį skundą, 2021 m. birželio 15 d. sprendimu Kauno apylinkės teismo 2020 m. gruodžio 30 d. sprendimą panaikino ir priėmė naują sprendimą – ieškinį tenkino.
11. Kolegija nusprendė, kad pirmosios instancijos teismas, nepripažindamas nepilnamečių iki keturiolikos metų tėvų atsakomybės, netinkamai įvertino byloje esančius įrodymus ir padarė nepagrįstas išvadas, jog byloje neįrodyti vaikų neteisėti veiksmai ir atsakovų kaltė.
12. Kolegija nurodė, jog tiek vaikų paaiškinimai išteisminio tyrimo metu, tiek išteisminio tyrimo metu nustatytos aplinkybės patvirtina faktą, kad vaikai žaidė netoli namo ir mėtė akmenis į garažo vartus ir terasą. Kitokių įrodymų, kad žala padaryta kitų asmenų neteisėtais veiksmais, byloje nėra. Pirmosios instancijos teismo išvados, jog vaikų paaiškinimai prieštaringi, tyrėjas bendravo su vaikais po du kartus ir aiškino faktines aplinkybes dėl įvykio, tačiau prieštaravimų nepašalino, jog netikslinga nepilnamečių vaikų apklausti teisme, jog turtą galėjo apgadinti kiti asmenys, nes teritorija neaptvirta, kolegijos vertinimu, nepaneigia nei išteisminio tyrimo nustatytų aplinkybių, kad vaikai mėtė akmenis į garažo vartus ir atraminę terasos stogo koloną, nei pačių vaikų paaiškinimų, duotų dalyvaujant tėvams. Tai, kad vaikai verčia kaltę vienas kitam, taip pat nepaneigia fakto, jog jie mėtė akmenis ir tokiais savo veiksmais apgadino ieškovės turtą.
13. Kolegija pažymėjo, jog atsakovai, būdami atsakingi pagal įstatymą už savo nepilnamečių vaikų veiksmus, privalėjo užtikrinti, kad žala trečiajam asmeniui neatsirastų. Tėvų kaltė suprantama kaip nepakankamas tėvų pareigų vykdymas, nepakankama vaiko priežiūra ir jo auklėjimas. Žalos atlyginimo byloje atsakovo kaltė preziumuojama (Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – [CK](#)) 6.248 straipsnis). Kolegija nurodė, jog siekdamį paneigti kaltę, atsakovai privalėjo įrodyti, kad žala atsirado dėl aplinkybių, kurioms jie negalėjo daryti įtakos, tačiau nagrinėjamu atveju aplinkybių, kurios paneigtų jų civilinės atsakomybės prezumpciją, atsakovai nenurodė, o kolegija jų taip pat nenustatė. Atsakovai elgėsi neatidžiai ir nerūpestingai, palikdami vaikus be priežiūros neužtikrino, jog nebūtų daroma žala trečiųjų asmenų turtui, todėl nėra pagrindo konstatuoti, kad atsakovai įrodė, jog žala buvo padaryta ne dėl jų kaltės.
14. Kolegija vertino, jog atsakovų vaikai, mėtydami akmenis į statomo namo garažo vartus ir terasą, elgėsi neapdairiai ir nerūpestingai, kiek tokioje situacijoje buvo būtina, ir padarė žalą ieškovės turtui, o tai leidžia daryti išvadą, kad ieškovė įrodė priežastinį ryšį tarp vaikų veiksmų ir jos turtui padarytos žalos.
15. Įvertinusi byloje ieškovės pateiktus UAB „Langvarta“, UAB „Stogresta“ ir UAB „Medinis karkasas“ išduotus dokumentus ir jų turinį, nurodžiusi, kad atsakovai nepateikė įrodymų, patvirtinančių savo argumentus dėl netinkamo žalos dydžio apskaičiavimo, taip pat nurodžiusi, kad teisės aktai nereikalauja, jog komercinis pasiūlymas būtų pasirašytas ir jame būtų įmonės antspaudas, kolegija nurodė nesutinkanti su pirmosios instancijos teismo argumentais, jog pateikti rašytiniai įrodymai rodo žalą dydžio. Pažymėjusi, kad vien tai, jog komerciniai pasiūlymai nepasirašyti, nepaneigia faktiškai patirtos žalos dydžio – vartų, skardų ir papildomų medžiagų rinkos kainų bei jų atkūrimo sąnaudų, taip pat pažymėjusi, kad atsakovai nepateikė įrodymų, paneigiančių komerciniuose pasiūlymuose nurodytas kainas, kolegija nusprendė, jog ieškovė įrodė, kad dėl neteisėtų atsakovų veiksmų ji patyrė 2549,27 Eur žalą.
16. Kolegija pažymėjo, kad vaikų veiksmai turi būti vertinami kaip peraugantys į bendrus veiksmus žalojant turtą, nes tai akivaizdžiai nukreipta į žalą vienam objektui padarymą, ir tai leidžia daryti išvadą, kad vaikus sieja bendri veiksmai padarinių atžvilgiu. Be to, iš vaikų parodymų neįmanoma nustatyti, kuris iš nepilnamečių padarė žalą, nes apklausiami išteisminio tyrimo metu po įvykio praėjus keletui dienų jie skirtingai nurodė, kuris iš jų mėtė akmenis. Remdamasi tuo, kolegija nusprendė, kad atsakovams už jų nepilnamečių vaikų iki 14 metų padarytą žalą taikytina solidarioji civilinė atsakomybė.

III. Kasacinio skundo teisiniai argumentai ir atsiliepimo į jį teisiniai argumentai

17. Kasaciniu skundu atsakovai prašo panaikinti Kauno apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. birželio 15 d. sprendimą ir palikti galioti Kauno apylinkės teismo 2020 m. gruodžio 30 d. sprendimą, priteisti bylinėjimosi išlaidų atlyginimą, įpareigoti ieškovę grąžinti atsakovams jų sumokėtas, vykdant įsiteisėjusį teismo sprendimą, pinigų sumas. Kasacinis skundas grindžiamas šiais argumentais:
- 17.1. Apeliacinės instancijos teismas, netinkamai taikydamas įrodymų vertinimo taisykles, rašytinius įrodymus, kurie parenti mažamečių asmenų paaiškinimais, gautais (surinktais) pažeidžiant [BPK](#) 186 straipsnyje nustatytą imperatyvią mažamečių apklausos tvarką, nepagrįstai įvertino kaip atitinkančius leistinumą kriterijų ir tokiais neleistinais įrodymais neteisėtai vadovavosi nustatydamas byloje įrodinėtą aplinkybę, kad atsakovų vaikai atliko neteisėtus veiksmus sugadindami ieškovės turtą (kartu nepagrįstai konstatuodamas sąlygos atsakovų deliktinei atsakomybei kilti buvimą).
- 17.2. Tai, kad ginčo įrodymai (2019 m. lapkričio 5 d. nutarimas ir 2019 m. lapkričio 4 d. tambybinis pranešimas) neatitinka įrodymų leistinumą kriterijaus, nagrinėjamu atveju taip pat lemia jų pakankamumą ir patikimumą trūkumą atsakovų vaikų neteisėtiems veiksams pagrįsti. Į tai apeliacinės instancijos teismas visiškai neatsižvelgė.
18. Atsiliepimu į atsakovų kasacinį skundą ieškovė prašo atmesti kasacinį skundą ir palikti galioti Kauno apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. birželio 15 d. sprendimą nepakeistą. Atsiliepimas į kasacinį skundą grindžiamas šiais argumentais:
- 18.1. Ginčo įrodymai yra laikytini rašytiniais įrodymais, kurių motyvuojamojoje dalyje pateikti duomenys, įskaitant ir informaciją, gautą išteisminio tyrimo pareigūnui bendraujant su atsakovų vaikais bei atsakovais, neturi civilinę bylą nagrinėjantiems teismams prejudicinės ar oficialaus rašytinio įrodymo galios, tačiau galėjo ir turėjo būti vertinami kaip paprasti rašytiniai įrodymai kartu su kitais byloje surinktais įrodymais civilinę bylą nagrinėjusio teismo pagal vidinį šio teismo įsitikinimą, pagrįstą visapusišku ir objektyviu šių ir kitų aplinkybių išnagrinėjimu (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – [CPK](#)) 185 straipsnio 1 dalis).
- 18.2. Ieškovų nurodytu pagrindu ginčo įrodymų negalima atmesti dar ir todėl, kad atsakovai iš esmės neneigia ginčo įrodymų turinio, įskaitant ir atsakovų vaikų parodymus, o kelia klausimus vien tik dėl šių įrodymų atitikties formos reikalavimams. Pažymėtina, kad ginčo įrodymų turinį patvirtina kiti byloje esantys įrodymai, todėl vien formalūs, tariamai esantys įrodymų gavimo būdai ir formai keliamų reikalavimų pažeidimai negali lemti ginčo įrodymų pripažinimo neleistinais.

konstatuoja:

IV. Kasacinio teismo argumentai ir išaiškinimai

Dėl bylos nagrinėjimo ribų

19. Pagal civiliniame procese galiojantį dispozityvumo principą teismo nagrinėjimo dalyko nustatymas yra ginčo šalių, o ne teismo pareiga, teismas nagrinėja ginčą neperžengdamas ginčo šalių nustatytą ribą. Viena iš šio principo išraiškų yra įtvirtinta [CPK 353](#) straipsnyje, kuriame nustatyta, kad kasacinis teismas patikrina teisės taikymo aspektu apskųstus sprendimus ir (ar) nutartis, o kasacijos funkciją vykdo neperžengdamas kasacinio skundo ribą. Šios nuostatos teisėjų kolegija laikosi nagrinėdama atsakovų kasacinį skundą, nes nenustatyta pagrindo peržengti kasacinio skundo ribas ([CPK 353 straipsnis](#)). Kasacinio nagrinėjimo dalykas yra kasaciniame skunde nurodyti motyvuoti kasacijos pagrindai.
20. Šioje byloje teismai nagrinėjo ieškovės pareiktą ieškinio reikalavimą atsakovams atlyginti jai atsakovų mažamečių vaikų neteisėtais veiksmais padarytą žalą. Atsakovai nuo pareikšto reikalavimo pirmosios instancijos teisme gynėsi dviem faktiniais pagrindais – tuo, kad nėra įrodyti jų vaikų neteisėti veiksmai, ir tuo, kad padarytos žalos dydis yra nepagrįstas (per didelis). Atsakovai iš esmės nekvėstavo pačios žalos padarymo ieškovės turtui fakto, nesvarbu, kas ją padarė. Taip pat atsakovai byloje neginčijo prievolės atsakyti už savo vaikų padarytą žalą, jeigu būtų įrodyta, kad ji padaryta jų vaikų neteisėtais veiksmais ([CK 6.275 straipsnio](#) 1 dalis). Paduotu kasaciniu skundu atsakovai, prašydami panaikinti apeliacinės instancijos teismo sprendimą, kuriuo ieškovės ieškinys patenkintas visiškai, skundą grindžia tuo, kad aplinkybė dėl jų vaikų neteisėtų veiksmų atlikimo nepagrįstai nustatyta įrodymais, kurie parenti leistinumą kriterijaus neatitinkančiais mažamečių vaikų paaiškinimais. Tuo tarpu argumentų, susijusių su teisės normų, reglamentuojančių žalą dydžio nustatymą ir tėvų pareigą atsakyti už savo vaikų padarytą žalą, aiškinimu ir taikymu apeliacinės instancijos teisme, atsakovai kasaciniame skunde nekėlė. Dėl to kasacinio nagrinėjimo dalykas nagrinėjamoje byloje yra kasaciniame skunde nurodomas įrodymų vertinimo taisyklių pažeidimas, apeliacinės instancijos teismui nustatant aplinkybę, kad atsakovų vaikai atliko neteisėtus veiksmus sugadinami ieškovės turtą.

Dėl įrodinėjimą ir įrodymų vertinimą reglamentuojančių taisyklių taikymo nagrinėjamoje byloje

21. [CPK 265 straipsnis](#) reglamentuoja klausimus, kurie išsprendžiami priimanč sprendimą. Šio straipsnio pirmojoje dalyje nustatyta, kad teismas, priimdamas sprendimą, įvertina įrodymus, konstatuoja, kurios aplinkybės, turinčios reikšmės bylai, yra nustatytos ir kurios nenustatytos, koks įstatymas turi būti taikomas ir ar ieškinys yra tenkinamas. Pažymėtina, kad visi šie klausimai, kurių išnagrinėjimas reikšia galutinio teismo sprendimo priėmimą ([CPK 260](#) straipsnis), negali būti tinkamai išspręsti, neužtikrinus tinkamo įrodinėjimo proceso.
22. Tinkamo įrodinėjimo proceso užtikrinimas yra pamatinė ir kartu būtinoji teisingo bylos išnagrinėjimo iš esmės, užbaigiamo teismo sprendimo priėmimo, sąlyga. Įrodinėjimas civiliniame procese yra grindžiamas dviem kertiniais principais – rungtyniškumu ir dispozityvumu. Rungtyniškumo (ruginosi) principo esmė yra ta, kad šalys turi įrodyti aplinkybes, kuriomis grindžia savo reikalavimus ir atsikirtimus, išskyrus atvejus, kai yra remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti proceso įstatymo nustatyta tvarka ([CPK 12](#) ir [178](#) straipsniai). Dispozityvumo principo turinys bendriausia prasme yra atskleistas [CPK 13](#) straipsnyje (šis straipsnis nurodo, kad šalys ir kiti proceso dalyviai, laikydamiesi šio kodekso nuostatų, turi teisę laisvai disponuoti jiems priklausančiomis procesinėmis teisėmis), o įrodinėjimo procese šis principas atsiskleidžia įvairiais aspektais, pavyzdžiui, kad pačios šalys renkasi savo įrodinėjimo taktiką ir strategiją, t. y. sprendžia, kokias faktines aplinkybes nurodyti ir kokius faktinius duomenis pateikti savo reikalavimams ir atsikirtimams pagrįsti. Įrodinėjimas yra šalių pareigos dalykas, o šios pareigos vykdymas siejamas su tam tikros procesinės laisvės turėjimu (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. gruodžio 21 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-531-248/2018, 22 punktas).
23. Įrodinėjimo tikslas – teismo įsitikinimas, pagrįstas bylos įrodymų tyrimu ir įvertinimu, kad tam tikros aplinkybės, susijusios su ginčo dalyku, egzistuoja arba neegzistuoja ([CPK 176 straipsnio](#) 1 dalis). Vadinas, bylos šalims tenkančios įrodinėjimo pareigos vykdymas yra orientuotas į bylą nagrinėjančio teismo įtikinimą, kad egzistuoja faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiami reikalavimai ir atsikirtimai. Pažymėtina, kad civiliniame procese nereikalaujama nustatyti objektyviąją tiesą, t. y. teismo įsitikinimas dėl faktinių aplinkybių, sudarančių bylos nagrinėjimo (ginčo) dalyką, egzistavimo ar neegzistavimo neturi būti absoliutus. Šis įrodinėjimo civiliniame procese ypatumas yra ne kartą pabrėžtas ir kasacinio teismo praktikoje (pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. spalio 4 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-371/2011](#); 2015 m. liepos 15 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. e3K-3-420-969/2015](#); 2018 m. gegužės 23 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. e3K-3-201-695/2018](#), 52 punktas). Todėl įrodinėjimo standartas, atsižvelgiant į civiliniame procese reikalaujamą teismo įsitikinimo laipsnį, taip pat neturi būti suabsoliutintas, t. y. perykštis aukštai iškeltas.
24. Įrodinėjimo procesas civilinėje byloje susideda iš faktų ir įrodymų nurodymo, įrodymų rinkimo, pateikimo, tyrimo ir vertinimo.
25. Teismas įrodymus tiria civilinių bylų nagrinėjimo stadijoje, nagrinėdamas bylą iš esmės. Tirdamas įrodymus, teismas privalo patikrinti priimtų įrodymų sąsają, leistinumą, įrodomąją reikšmę, palyginti skirtingomis įrodinėjimo priemonėmis gauti informaciją ([CPK 250](#) straipsnis).
26. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas yra pabrėžęs, kad įrodinėjimo priemonių leistinumą – įrodymų procesinės formos, o ne jų turinio klausimas (1996 m. balandžio 18 d. nutarimas).
27. Kasacinio teismo praktikoje yra išaiškinta, jog įrodinėjimo priemonių leistinumą reikšia, kad atitinkami faktiniai duomenys gali būti įrodymais pagal proceso įstatymą, kitaip tariant, proceso įstatyme nėra įtvirtinto draudimo ar ribojimo remtis tam tikrais faktiniais duomenimis kaip įrodymais (tokie draudimai (ribojimai) yra įtvirtinti, pvz., [CPK 177 straipsnio](#) 3–5 dalyse); leistinumą reikalaujama (plačiąja prasme) neatitinka, *inter alia* (be kita ko), tokie faktiniai duomenys, kurie pateikti nesilaikant proceso įstatyme įtvirtintos procesinių dokumentų ir jų priedų pateikimo tvarkos ([CPK 113–114](#) straipsniai) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. spalio 11 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-350-701/2018](#), 39 punktas). Įrodinėjimo priemonės leistinumą suprantamas ir kaip informacijos, sudarančios įrodymų turinį, gavimas nepažeidžiant įstatymų nustatytos tvarkos (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. balandžio 25 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. e3K-3-106-421/2019](#), 33 punktas).
28. Įrodymai civilinėje byloje yra bet kokie faktiniai duomenys, kuriais remdamasis teismas įstatymų nustatyta tvarka konstatuoja, kad yra aplinkybių, pagrindžiančių šalių reikalavimus ir atsikirtimus, ir kitokių aplinkybių, turinčių reikšmės bylai teisingai išspręsti, arba kad jų nėra ([CPK 177](#) straipsnio 1 dalis). Faktiniai duomenys nustatomi šiomis priemonėmis: šalių ir trečiųjų asmenų (tiesiogiai ar per atstovus) paaiškinimais, liudytojų parodymais, rašytiniais įrodymais, daiktiniais įrodymais, apžūrų protokolais, ekspertų išvadomis, nuotraukomis, vaizdo ir garso įrašais, padarytais nepažeidžiant įstatymų, ir kitomis įrodinėjimo priemonėmis ([CPK 177](#) straipsnio 2 dalis).

29. Kasacinio teismo praktikoje įrodymai skirstomi į tiesioginius ir netiesioginius. Tiesioginiai įrodymai yra susiję su įrodinėjamais faktais taip, kad leidžia daryti vienareikšmę išvadą apie tai, egzistuoja įrodinėjamas faktas ar ne. Netiesioginiai įrodymai tokios vienareikšmės išvados padaryti neleidžia. Jie turi silpnesnę įrodomąją galią. Tai svarbu darant išvadą, ar pateiktų netiesioginių įrodymų pakanka tam tikrai aplinkybei patvirtinti arba ją paneigti (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. gruodžio 7 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-7-540/2009). Kasacinis teismas taip pat pripažįsta, kad bylose, kuriose įrodinėjama netiesioginiais įrodymais, prielaidų darymas yra neišvengiamas. Dėl to svarbu, kad viena ar kita prielaida būtų motyvuota, t. y. kad ji būtų patvirtinta byloje esančiais įrodymais ir atitinkamai būtų pagrįsta, jog priešingos prielaidos tikimybė yra mažesnė (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2005 m. kovo 2 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-147/2005; 2010 m. gruodžio 21 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-552/2010).
30. Teisės doktrinoje taip pat yra žinomas įrodymų skirstymas pagal informacijos susidarymo ir atsiradimo pobūdį į pirminius ir išvestinius. Pirminiais laikomi įrodymai, atsiradę tiesiogiai iš įrodomojo fakto. Antai pirminiai įrodymai (angl. *original evidence*) yra įvairių dokumentų originalai, įvyki mačiusio liudytojo parodymai, per autoavariją padaryti mašinos defektai ir t. t. Išvestiniai įrodymai yra informacija, gauta ne tiesiogiai iš įrodomojo fakto, o iš kitų, tarpinių šaltinių. Pavyzdžiui, išvestiniais įrodymais laikomos dokumentų kopijos, įvykio nemačiusio, tačiau girdėjusio apie jį iš kito konkretaus asmens liudytojo parodymai. Pirminiam įrodymui išvestiniai įrodymai dažniausiai yra visa, neišskaidyta informacija apie faktą, todėl ji paprasčiau vertinti. Tuo tarpu išvestiniuose įrodymuose gali nebūti visos, išsamios informacijos apie faktą, nes dalis jos gali dingti. Pavyzdžiui, akcinių susirinkimo protokolai (stenograma), būdamas pirminis įrodymas, apima visą informaciją apie susirinkimo eigą. Tuo tarpu tokio susirinkimo protokolo išrašas pateiktas tik dalį informacijos. Kartais byloje galima remtis tik išvestiniais įrodymais, pavyzdžiui, kai dokumentų originalai dingę arba jų neįmanoma pateikti teismui. Tiriant ir vertinant išvestinius įrodymus, reikia patikrinti, kaip jie susidarė, iš kokių tarpinių šaltinių, kokiomis sąlygomis buvo gauti, ar nėra išvestinių ir kitų byloje esančių įrodymų prieštaravimų ir t. t. (Laužikas, E., Mikelėnas, V., Nekrošius, V. *Civilinio proceso teisė. T. I.* Vilnius: Justitia, 2003, p. 460–461).
31. Nagrinėjamu atveju pirmosios instancijos teismas nustatė, kad byloje nėra tiesioginių įrodymų, pagrindžiančių būtent atsakovų nepilnamečių vaikų atliktus veiksmus, t. y. kad tai, jog vaikai mėtė akmenis į garažo vartus ir terasos atraminės sienos skardinę dangą, lėmė šio ieškovei priklausančio turto sugadinimą. Kauno apskrities vyriausiojo policijos komisariato Kauno rajono policijos komisariato 2-ojo veiklos skyriaus vyresniojo tyrėjo G. U., „pabendravimas“ du kartus su mažamečiais vaikais O. T., M. B., P. U. ir L. G. bei šio „pabendravimo“ metu gauti duomenys, kurie užfiksuoti to paties tyrėjo 2019 m. lapkričio 4 d. tambybiniame pranešime, pirmosios instancijos teismo vertinimu, negali būti laikomi patikimu šaltiniu ieškovės turto sugadinimo subjektams ir jų konkrečiam vaidmeniui identifikuoti. Tais pačiais mažamečių vaikų žodiniais paaiškinimais iš esmės yra paremtas minėto tyrėjo 2019 m. lapkričio 5 d. priimtas nutarimas atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą. Anot pirmosios instancijos teismo, tokio vaikų paaiškinimų nepatikimumo priežastis yra netinkamai organizuota vaikų apklausa (žr. šios nutarties 8.3 punktą), kuri, be kita ko, nulėmė galimai klaidingos (iškraipytos) informacijos pateikimą.
32. Tuo tarpu apeliacinės instancijos teismas pirmosios instancijos teismo padarytos išvados, kad mažamečių vaikų paaiškinimai gauti netinkamu būdu, iš esmės nepaneigė, tačiau nusprendė, kad ši išvada nei ikiteisminio tyrimo tyrėjo nustatytų aplinkybių, kad vaikai mėtė akmenis į garažo vartus ir atraminę terasos stogo koloną, nei pačių vaikų paaiškinimų, duotų dalyvaujant tėvams, nepaneigia (žr. šios nutarties 12 punktą). Taigi, apeliacinės instancijos teismui tie patys byloje esantys įrodymai, priešingai negu pirmosios instancijos teismui, sudarė pagrindą nustatyti buvus faktą, kad vaikai žaidė netoli namo ir mėtė akmenis į garažo vartus ir terasą (apeliacinės instancijos teismo sprendimo 37 punktą).
33. Atsakydama į kasacinio skundo argumentus dėl įrodymų leistumo, teisėjų kolegija visų pirma pažymi, kad mažamečių vaikų paaiškinimai nėra laikytini savarankiška įrodinėjimo priemone nagrinėjamos bylos kontekste – ikiteisminio tyrimo įstaigai vaikų duoti paaiškinimai jokia forma (žodine ar rašytine) ir bylą nepateikti, šių paaiškinimų garso ir (ar) vaizdo įrašas nėra padarytas, pačių vaikų bylą nagrinėjant teisme nusprežta nebeapklausti. Todėl pagrindas spręsti apie paaiškinimų negalimumą panaudoti įrodinėjamam faktui nustatyti būtų tik tuomet, jeigu tokia įrodinėjimo priemonė būtų byloje. Tuo tarpu į bylą pateikti 2019 m. lapkričio 4 d. tambybinis pranešimas ir 2019 m. lapkričio 5 d. nutarimas šios bylos kontekste laikytini įrodinėjimo priemonėmis – rašytiniais įrodymais, tačiau jie yra išvestinio pobūdžio dėl to, kad juose, be kita ko, nurodyti duomenys iš mažamečių vaikų apklausų metu gautų vaikų paaiškinimų. Teisėjų kolegijos vertinimu, vien tai, kad šios išvestinės įrodinėjimo priemonės paremtos mažamečių vaikų paaiškinimais, gautais netinkamai organizavus jų apklausą, savaime nedaro išvestinių įrodinėjimo priemonių neleistiną.
34. Kasacinis teismas iš naujo įrodymų netiria, faktų nenustato, o remiasi žemesnės instancijos teismų nustatytomis aplinkybėmis ([CPK 353 straipsnio](#) 1 dalis). Pirmosios instancijos teismui pripažinus mažamečių paaiškinimus gautais pažeidžiant imperatyvią tvarką, o apeliacinės instancijos teismui tokios išvados iš esmės nepaneigus, teisėjų kolegijos vertinimu, yra pagrindas nuspręsti, kad nepaisant to, jog nagrinėjamu atveju išvestinės įrodinėjimo priemonės – 2019 m. lapkričio 4 d. tambybinis pranešimas ir 2019 m. lapkričio 5 d. nutarimas – yra leistos, jose nurodytų faktinių duomenų patikimumas dėl tos dalies, kuri siejama su iš mažamečių gautais duomenimis, kelia abejonių. Todėl vien tokių įrodinėjimo priemonių (2019 m. lapkričio 4 d. tambybinio pranešimo visoje apimtyje, o 2019 m. lapkričio 5 d. nutarimo – iš dalies) panaudojimas būtų nepakankamas ginčui išspręsti reikšmingos aplinkybės dėl mažamečių vaikų neteisėtų veiksmų atlikimo buvimui konstatuoti.
35. Šiai bylai reikšminga ir ta kasacinio teismo praktika, pagal kurią ikiteisminio tyrimo pareigūnų priimti sprendimai vertintini kaip rašytiniai įrodymai pagal bendrąsias įrodymų vertinimo taisykles (žr. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. birželio 22 d. nutarties civilinėje byloje [Nr. e3K-3-285-611/2017](#) 45 punktą ir jame nurodytą kasacinio teismo praktiką). Kaip jau minėta, 2019 m. lapkričio 5 d. nutarimas laikytinas paprastu rašytiniu įrodymu nustatant civilinėje byloje įrodinėtiną aplinkybę dėl mažamečių vaikų neteisėtų veiksmų atlikimo, jo įrodomoji reikšmė yra ribota bei, jį vertinant atskirai nuo kitų įrodymų, nepakankama, kad būtų nustatytas ginčui išspręsti reikšmingos aplinkybės dėl mažamečių vaikų neteisėtų veiksmų atlikimo buvimas. Teisėjų kolegija nurodo, kad jeigu kyla abejonių dėl rašytinio įrodymo, kaip išvestinio informacijos šaltinio, patikimumo, jame užfiksuoti duomenys turi būti analizuojami kituose byloje surinktuose įrodymuose esančių duomenų kontekste, vertinant, ar jie papildo vieni kitus, ar vieni kitiems prieštarauja, taip pat išvestinis įrodymas gali būti tikslinamas kitų įrodinėjimo priemonių duomenimis arba apklausiant informacijos rinkimo ar fiksavimo subjektus.
36. Apeliacinės instancijos teismas nustatė, kad paaiškinimus davę mažamečių vaikų tėvai – atsakovai L. G., E. T., E. T., Ž. B., L. B. – savo kaltės nebuvimą įrodinėjo teigdami, kad vaikai buvo susirinkę prie namo, išdykavo, mėtė akmenis, tačiau labiausiai išdykavo ir iniciatorius buvo P. U. Atsakovai A. U. ir A. U. savo kaltės nebuvimą grindė tariamai netinkama ir nekompetentinga vaiko apklausa policijos įstaigoje, nors patys dalyvavo vaiko apklausoje ir ikiteisminio tyrimo pareigūnų veiksmų neskundė (apeliacinės instancijos teismo sprendimo 38 punktą). Teisėjų kolegijos vertinimu, tokie atsakovų paaiškinimai iš esmės neprieštarauja 2019 m. lapkričio 5 d. nutarime nurodytiems mažamečių paaiškinimams, pagal kuriuos trys vaikai savo kaltės nepripažino, tačiau dalyvavo kitiems vaikams mėtant akmenis ir tai matė, P. U. pripažino akmenis į garažo vartus metęs du kartus. 2019 m. lapkričio 4 d. tambybinį pranešimą ir 2019 m. lapkričio 5 d. nutarimą surašęs ir pirmosios instancijos teisme kaip liudytojas apklaustas tyrėjas G. U. surinktos informacijos – „pabendravimo“ metu gautų duomenų? turinio nepaneigė.
37. Nuoseklioje ir išplėtojoje kasacinio teismo praktikoje dėl įrodymų tyrimo ir vertinimo nurodoma, kad įrodinėjimas civiliniame procese turi savo specifiką – nenustatyta, kad teismas gali daryti išvadą apie tam tikrų faktų buvimą tik tada, kai dėl jų egzistavimo absoliučiai nėra abejonių; išvadą apie faktų buvimą teismas civiliniame procese gali daryti ir tada, kai tam tikros abejonės dėl fakto buvimio išlieka, tačiau byloje esančių įrodymų visuma leidžia manyti esant labiau tikėtina atitinkamą faktą buvus, nei jo nebuvus (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. rugpjūčio 25 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-304/2008](#); 2009 m. kovo 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-101/2009; kt.). Vertinant kiekvieno įrodymo įrodomąją reikšmę reikia nustatyti, ar įrodymas susijęs su byla, koks jo ryšys su įrodinėjimo dalyku (tiesioginis ar netiesioginis, pirminis ar antrinis), ar tas įrodymas yra leistinas ir patikimas, ar tinkamai buvo paskirstytos įrodinėjimo pareigos (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. birželio 17 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-273/2011](#)). Teismas turi įvertinti ne tik kiekvieno

įrodymo įrodomąją reikšmę, bet ir įrodymų visetą, ir tik iš įrodymų visumos daryti išvadas apie tam tikrų įrodinėjimo dalyku konkrečioje byloje esančių faktų buvimą ar nebuvimą (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. gruodžio 27 d. nutarties civilinėje byloje [Nr. 3K-3-524-701/2018](#) 68 punktą). Įrodymų pakankamumas byloje reiškia, jog įrodymai neprieštarauja vieni kitiems ir jų visuma leidžia daryti pagrįstą išvadą apie įrodinėjamų faktinių aplinkybių buvimą. Dėl įrodymų pakankumo ir patikimumo turi būti sprendžiama kiekvieno konkrečiu atveju (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. vasario 6 d. nutarties civilinėje byloje [Nr. 3K-3-12-695/2019](#) 24 punktą).

38. Teisėjų kolegija vertina, kad, byloje nesant tiesioginių įrodymų dėl vaikų neteisėtų veiksmų atlikimo, apeliacinės instancijos teismas, nors atskirai ir nepasisakė dėl kiekvieno byloje esamo įšvestinio įrodymo įrodomosios reikšmės, pagrįstai vadovavosi byloje surinktų netiesioginių įrodymų visetu bei vertino jį kaip pakankamą išvadai dėl ginčui išspręsti reikšmingos aplinkybės – mažamečių vaikų neteisėtų veiksmų atlikimo – egzistavimo padaryti, taip pat pagrįstai vertino, kad priešingos prielaidos tikimybė yra mažesnė.
39. Teisėjų kolegija, remdamasi pirmiau nurodytais argumentais, padaro išvadą, kad bylą nagrinėjęs apeliacinės instancijos teismas įrodinėjimą ir įrodymų vertinimą reglamentuojančių taisyklių nepažeidė ir pagrįstai nustatė buvus faktą dėl vaikų atliktų neteisėtų veiksmų, todėl kasacinio skundo argumentai vertintini kaip nesudarantys pagrindo keisti ar naikinti skundžiamo apeliacinės instancijos teismo sprendimo.
40. Teisėjų kolegija, teisės taikymo aspektu patikrinusi skundžiamą apeliacinės instancijos teismo sprendimą, konstatuoja, kad pagrindo jį pakeisti ar naikinti kasacinio skundo argumentais nenustatyta ([CPK 346 straipsnis](#) 359 straipsnio 3 dalis). Dėl to kasacinis skundas netenkinamas, o skundžiamas procesinis sprendimas paliktas nepakeistas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų atlyginimo

41. Pagal [CPK 93 straipsnio](#) 1 dalies, 98 straipsnio nuostatas bylinėjimosi išlaidos, tarp jų išlaidos advokato pagalbai apmokėti, atlyginamos šaliai, kurios naudai priimtas sprendimas, jas priteisiant iš antrosios šalies. Teisėjų kolegijai konstatavus, kad kasacinis skundas netenkinamas ir skundžiamas apeliacinės instancijos teismo procesinis sprendimas paliktas nepakeistas, teisę į bylinėjimosi išlaidų atlyginimą turi ieškovė.
42. Ieškovė atsiliepime į kasacinį skundą prašė priteisti bylinėjimosi išlaidų atlyginimą solidariai iš atsakovų pagal pateiktus įrodymus ieškovė kasaciniame teisme iš viso patyrė 1778,70 Eur bylinėjimosi išlaidų advokato pagalbai apmokėti – 1730,30 Eur už atsiliepimo į kasacinį skundą parengimą (2021 m. spalio 29 d. PVM sąskaita faktūra, serija JP, Nr. 009377, 2021 m. lapkričio 10 d. mokėjimo nurodymas) bei 48,40 Eur už prašymo atlyginti bylinėjimosi išlaidas parengimą (2021 m. lapkričio 16 d. PVM sąskaita faktūra serija JP, Nr. 009407, 2021 m. lapkričio 18 d. mokėjimo nurodymas). Prašomi priteisti bylinėjimosi išlaidų dydžiai neviršija Rekomendacijų dėl civilinėse bylose priteistino užmokesčio už advokato ar advokato padėjėjo teikiamą pagalbą maksimalaus dydžio, patvirtintų Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2004 m. balandžio 2 d. įsakymu Nr. 1R-85 ir Lietuvos advokatų tarybos 2004 m. kovo 26 d. nutarimu (redakcija, galiojanti nuo 2015 m. kovo 20 d.), 7, 8.14 ir 8.17 punktuose nurodytų dydžių (atitinkamai 2662,88 Eur (1,7 x 1556,4 Eur (2021 m. 2 ketv.) maksimalaus dydžio už atsiliepimo į kasacinį skundą parengimą ir 156,64 Eur (0,1 x 1556,4 Eur (2021 m. 2 ketv.) maksimalaus dydžio už kito dokumento, susijusio su atstovavimu bylų procese, parengimą). Tačiau pažymėtina, kad civilinį procesą reglamentuojančios normos nenustato galimybės byloje susidariusių ir bendraatsakoviams tenkančių atlyginti bylinėjimosi išlaidų atlyginimą iš jų priteisti solidariai. Dėl šios priežasties ieškovės prašymas dėl bylinėjimosi išlaidų atlyginimo tenkinamas iš dalies – ieškovei jos patirtų bylinėjimosi išlaidų atlyginimas iš atsakovų priteistinas lygiomis dalimis.
43. Pagal Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2022 m. balandžio 12 d. pažymą apie išlaidas, susijusias su procesinių dokumentų įteikimu, kasacinis teismas patyrė 2,42 Eur tokių išlaidų. Jų atlyginimas turėtų būti priteisiamas valstybei iš atsakovų ([CPK 79 straipsnis](#) 88 straipsnio 1 dalies 3 punktas, 92 straipsnis, 96 straipsnio 1 dalis). Tačiau ši suma yra mažesnė nei minimali 5 Eur valstybei priteistina bylinėjimosi išlaidų suma (Lietuvos Respublikos teisingumo ministro ir Lietuvos Respublikos finansų ministro 2011 m. lapkričio 7 d. įsakymas Nr. 1R-261/1K-355 „Dėl minimalios valstybei priteistinos bylinėjimosi išlaidų sumos nustatymo“, redakcija, galiojanti nuo 2020 m. sausio 23 d.). Dėl šios priežasties procesinių dokumentų įteikimo kasaciniame teisme išlaidų atlyginimas valstybės naudai iš atsakovų nepriteistinas.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 359 straipsnio 1 dalies 1 punktu ir 362 straipsnio 1 dalimi,

nutaria:

Kauno apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. birželio 15 d. sprendimą palikti nepakeistą.

Priteisti iš atsakovės L. B. (a. k. (duomenys neskelbtini)) ieškovei A. B. (a. k. (duomenys neskelbtini)) 222,34 Eur (du šimtus dvidešimt du Eur 34 ct) bylinėjimosi išlaidų atlyginimo.

Priteisti iš atsakovo Ž. B. (a. k. (duomenys neskelbtini)) ieškovei A. B. (a. k. (duomenys neskelbtini)) 222,34 Eur (du šimtus dvidešimt du Eur 34 ct) bylinėjimosi išlaidų atlyginimo.

Priteisti iš atsakovės M. G. (a. k. (duomenys neskelbtini)) ieškovei A. B. (a. k. (duomenys neskelbtini)) 222,34 Eur (du šimtus dvidešimt du Eur 34 ct) bylinėjimosi išlaidų atlyginimo.

Priteisti iš atsakovo L. G. (a. k. (duomenys neskelbtini)) ieškovei A. B. (a. k. (duomenys neskelbtini)) 222,34 Eur (du šimtus dvidešimt du Eur 34 ct) bylinėjimosi išlaidų atlyginimo.

Priteisti iš atsakovės E. T. (a. k. (duomenys neskelbtini)) ieškovei A. B. (a. k. (duomenys neskelbtini)) 222,34 Eur (du šimtus dvidešimt du Eur 34 ct) bylinėjimosi išlaidų atlyginimo.

Priteisti iš atsakovo E. T. (a. k. (duomenys neskelbtini)) ieškovei A. B. (a. k. (duomenys neskelbtini)) 222,34 Eur (du šimtus dvidešimt du Eur 34 ct) bylinėjimosi išlaidų atlyginimo.

Priteisti iš atsakovės A. U. (a. k. (duomenys neskelbtini)) ieškovei A. B. (a. k. (duomenys neskelbtini)) 222,33 Eur (du šimtus dvidešimt du Eur 33 ct) bylinėjimosi išlaidų atlyginimo.

Priteisti iš atsakovo A. U. (a. k. (duomenys neskelbtini)) ieškovei A. B. (a. k. (duomenys neskelbtini)) 222,33 Eur (du šimtus dvidešimt du Eur 33 ct) bylinėjimosi išlaidų atlyginimo.

Ši Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis yra galutinė, neskundžiama ir įsiteisėja nuo priėmimo dienos.

Teisėjai

Goda Ambrasaitė-Balynienė

Antanas Simniškis

Donatas Šernas